

Eva Nordmark gäst vid babords pollare

Årsmöten

Politikerträff i Sundsvall

Nyheter från 1 januari 2012

Vid TULL-KUSTs kongress i Södertälje i oktober beslutades om nya medlemsavgifter från den 1 januari 2012 nedanstående information gäller därför från 1/1-2012.

Nedsättning av medlemsavgiften

Enligt TULL-KUSTs stadgar kan medlem under vissa förutsättningar få nedsatt medlemsavgift.

Nedsättning av medlemsavgift ges endast enligt punkt a, b, c. **Alla övriga betalar full avgift.** Nedsättning av avgift sker tidigast från månadsskiftet efter det att **skriftlig underskriven begäran inkommit**. När villkor enligt a – c inte längre är uppfyllda är medlem skyldig att anmäla detta.

- a) Vid deltidstjänstgöring som omfattar minst 180 dagar och då lönen (inkl ev pensionsersättning) understiger 25.000:- betalas avgift enligt AK 1 *
- b) Vid sjukfrånvaro om minst 50 % och om sjukfrånvaron varat mer än 180 dagar betalas avgift enligt AK 1
- c) Vid tjänstledighet som omfattar minst 90 dagar då ingen annan inkomst erhålls betalas avgift som anges i AK 0

Beträffande återinträde ska den som uteslutits ur förbundet på grund av bristande betalning betala resterande avgifter om inte Förbundsstyrelsen annat beslutar.

* Exempel: Nedsättning enligt a) omfattar endast de som arbetar deltid, exempelvis lägre anställningsgrad än 100%, delpension enligt delpensionsavtalet där den sammanlagda bruttoinkomsten understiger 25.000:-, samt deltid enligt avtal om partiell ledighet för vissa arbetstagare på tullverket.

Nya medlemmar som **aldrig** tidigare varit medlemmar i TULL-KUST betalar halv avgift under första medlemsåret. Därefter gäller ordinarie avgift.

Information om medlemsavgifter och medlemsförsäkringar

Det kommer frågor till kansliet om hur betalningen sker av medlemsavgiften till TULL-KUST och medlemsförsäkringarna i Folksam i händelse av pension eller arbetslöshet?

För Dig som går i pension:

Du blir sk passiv medlem och betalar endast en prenumerationsavgift för tidningen PÅ GRÄNSEN på 60 kr/år. Glöm inte att meddela din avdelning eller förbundskansliet om från vilket datum du går i pension. Du får behålla dina försäkringar i Folksam men då det inte finns någon lön att dra avgiften från aviseras Du direkt av Folksam.

För Dig som blir arbetslös:

Du aviseras från kansliet och betalar en medlemsavgift på 75 kr/mån. För medlemsförsäkringarna gäller samma som ovan.

Insändare

Skickas helst via E-post till
tidningen@tullkust.se
eller på brev till adressen.
PÅ GRÄNSEN/TULL-KUST
BOX 1220
111 82 STOCKHOLM

Om Du skriver kort ökar chansen att snabbare få in din insändare. Redaktionen förbehåller sig rätten att korta i texten. Du får skriva under signatur men redaktionen måste ha ditt namn. Redaktionen ansvarar inte för insänt material.

innehåll

1 - 12

Gäst vid babords pollare

Jan-Olof Jönsson träffar i detta nummer Eva Nordmark som valdes till ordförande i TCO efter Sture Nordh som avgick vid TCOs kongress förra året.

10 - 11

Politikerträff i Sundsvall

Sundsvallsavdelningen bjöd in politiker till ett informationsmöte om dagens arbetssituation i Norrland efter omorganisationen som genomfördes 2009.

12

PÅ GRÄNSEN Nr 1 2012

Medlemstidning för anställda
i tullverket och kustbevakningen.

ISSN
0349-9626

UPPLAGA
3 300 ex.

TRYCKNING M.M
Edita Västra Aros

Tidningen utkommer med fyra nummer per år. Redaktionen förbehåller sig rätten att redigera och bearbeta insänt material.

Skicka gärna era bidrag på diskett. All redaktionell text- och bildmaterial lagras elektroniskt och görs tillgängligt via World Wide Web på TULL-KUSTs hemsida. Externa skribenter måste meddela förbehåll mot att få sitt text- och bildmaterial lagrat elektroniskt och mot publicering på www.tullkust.se I princip publiceras ej artiklar med sådant förbehåll.

ANSVARIG UTGIVARE/REDAKTÖR

Johan Lindgren
Tel 08-405 03 37
E-POST

johan.lindgren@tullkust.se

WEBBREDAKTÖR TULL-KUSTs hemsida

Björn Roos
E-POST

bjorn.roos@tullkust.se

REDAKTIONSKOMMITTÉN

ORDFÖRANDE

Lena Larsson
LEDAMÖTER

Bertil Höjer
Tel 08-405 03 56

E-POST
bertil.hojer@tullverket.se

Jan Martinsson
Tel: 040-661 33 99
E-POST

jan.martinsson@tullverket.se

Manusstopp
Nr 2 2012
7 juni 2012

Omslagsfoton:

Jan-Olof Jönsson

Mats-Owe Johansson

Den röda tråden

Nu har vi redan varit igång några månader in på det nya året. Arbetet och förberedelserna på central nivå inför förhandlingarna om ett nytt löneavtal/avtalsperiod gällande fr o m 1 oktober håller på för fullt. Lönerevisionerna tillhörande innevarande avtalsperiod är mycket glädjade så gott som helt genomförda och medlemmarna har fått sina pengar. Tullen är helt klar och på Kustbevakningen är allt i det närmaste färdigt. Men som vanligt dyker det upp en del frågor som behöver greppas och åtgärdas. 2012 startade med stora rubriker i olika media angående frågan om illegal införsel av vapen och de dödsskjutningar som under senare tid inträffat i förträdesvis Skåne. På fråga vad Tullverket kan bidra med i den uppkomna situationen så uppfattade TULL-KUST att en del av Tullverkets ansvariga inledningsvis inte kände sig särskilt villiga att kommentera detta. TULL-KUST blev mycket konfunderad när det gick att läsa vad en av de högsta cheferna i Tullverket hade svarat i en tidningsintervju. Han menade att Tullverket inte tror på en stor vapeninförsel och gav samtidigt intrycket att statsmakterna inte hade ålagt Tullen att särskilt prioritera denna fråga. TULL-KUST kände sig bl a föranledd av detta att gå ut med ett pressmeddelande där förbundet anser och menar att Tullverket har, om rätta viljan och ambitionen finns, en mycket viktig roll att fylla i kampen mot t ex illegala vapen. För att detta ska fungera så måste verkets ledning med nödvändighet börja tänka på ett helt annat sätt när det gäller att använda sina budgetmedel på ett för tullverksamheten bättre sätt. Det är viktigt att här betona att TULL-KUST inte nödvändigtvis kräver mer pengar till Tullen utan vill kort sagt att de anslag som ställs till förfogande från regering och riksdag skall användas för de viktiga uppgifter de är avsedda för och inget annat. Förbundet anser att så inte riktigt varit fallet under en längre tid. Först när allt annat som alltid anses vara viktigare är åtgärdat inom Tullverket så fattas slutligen beslut om att exempelvis nyanställa medarbetare till kärnverksamheten. Detta mot det tydliga faktum att Tullverket ständigt tappat personal på grund av att många anställda oavbrutet lämnar Tullverket på grund av pensionering

eller av andra skäl. Med andra ord så betraktas och behandlas kärnverksamheten som en ren restpost som kan upprätthållas om det anses möjligt annars inte. Det förtjänar att nämnas att det f n läggs och har lagts mycket pengar på inhyrda konsulter av olika slag. Pengar som i stället skulle kunna innebära fler tullpersonal. Till detta ska läggas en allt för överdriven ambition med att hela tiden snåla med budgeten under verksamhetsåret resulterande i att man år från år får skicka tillbaka budgetpengar till Finansdepartementet. Anslaget borde till sista kronan användas på bästa sätt för de angelägna uppgifter som ingår Tullverkets uppdrag. Alltså mer tull för pengarna vilket tidigare var ett slags ledord inom myndigheten. Tullverket bör omgående helt skrota den befängda siffernisse-idén att på två som slutar får bara en ersättas genom nyanställning. Ett helt självpåtaget negativt beting som över tiden i princip kommer att halvera myndighetens bemanning och förorsaka stora skador på kärnverksamheten och kraftigt förfela det som skattebetalarna tror sig få för de medel de årligen anslår. Naturligtvis är förtroendet inte särskilt högt för de s k kreativa ekonomingenjörerna som så sent som 2008 redovisade en prognos som angav att Tullverket i år 2012 skulle ligga cirka 500 miljoner/en halv miljard back om inte ett stort antal tulltjänstemän omgående sades upp och tullplatser runt om i Sverige stängdes. För mig är det mycket uppenbart att intresset för Tullverkets möjligheter att bidra i kampen för ett säkrare samhälle är mycket starkt från såväl olika makthavare som från befolkningen i övrigt. Det gäller nu för att ledningen ta tillvara dessa positiva signaler och passa på och redovisa vad tullen kan ställa upp med. Jag har starka förhoppningar och är övertygad om att den nya ledningen för Tullverket har en ny, bättre och progressivare syn på hur Tullverket skall använda sina anslag i framtiden. På Kustbevakningen har ett personalärende kommit att dras i långbänk och hanterats på ett mycket besynnerligt sätt. Det hela tar sin början i februari 2011 på ett av Kustbevakningens fartyg som deltog i en oljebekämpningsinsats genom att upp olja. Av olika anledningar, som är vanligt förekommande till sjöss, så kom fartyget för nära ett grundområde så att det blev en bottenkänning. Fartyget kom loss av egen kraft och skadades inte mer än att en liten buckla uppstod samt att

lite färg skrapades av. Tidigare i Kustbevakningen har incidenter liknande denna skyndsamt utretts för att på så sätt snabbast möjligt ta reda på vad som har hänt och hur detta kunnat inträffa. Först och främst för att lära sig av misstaget och för att se om något fel har begåtts av ansvariga. Denna gång blev det inte så. En utredning genomfördes förvisso men först fyra månader efter det inträffade d v s strax före midsommar i fjol. Resultatet av utredningen belades med hemlighetsstämpel. Det finns säkerligen många olika uppfattningar om kvaliteten av innehållet och slutsatserna i utredningen men det som fått mig att reagera har primärt inte något alls att göra med den.

Som den mest uppenbara konsekvensen av utredningen blev att befälhavaren i fråga fyra månader efter incidenten fråntogs sin befattning som fartygschef och att han tills vidare skulle tjänstgöra vid andra enheter än den han hittills varit fartygschef på. Som enda skäl för omplaceringen uppgavs vara att han var ensam ansvarig för grundkänningen. Härutöver anmäldes ärendet till Kustbevakningens Personal- och ansvarsnämnd (PA-nämnd). PA-nämnden fastslog relativt omgående att ärendet var inget för nämnden att ta ställning till och för nämndens del ansågs frågan därmed utagerad och nedlagd.

Nu har det gått över ett år sedan bottenkänningen. I skrivande stund är den tidigare fartygschefen fortfarande omplacerad och inget har klargjorts vad gäller dennes framtidutsikter. Det som däremot nyligen har inträffat är att den ansvarige chefen under ett möte i Göteborg, ett år efter bottenkänningen, nu har lämnat en helt annan förklaring till varför denne egentligen omplacerade befälhavaren. I det arbetsledningsbeslut som skrevs i slutet av juni 2011 angående omplaceringen så konstaterar jag direkt att ingenting av vad som anges nu angavs då. Det nämns något om att en utredning skall göras klar angående ledningen av sjösäkerhetsarbetet. Någon sådan utredning har mig veterligen aldrig ens påbörjats eller gjorts eller som TULL-KUST kunnat ta del av. Vid direkt fråga till ledningen om detta gavs heller inget svar.

Den s k verkliga anledningen för arbetsledningsbeslutet om en omplacering, som nu kommit fram ett år senare, verkar för mig vara en ren efterhandskonstruktion för på något underligt sätt legitimera den kläna orsaken för omplaceringen vilken kommer att gå till historien som enbart en liten buckla på skrovet och en smula avskrapad färg.

Varför redovisade inte den ansvarige chefen om denne i själva verket hade andra motiv för sitt beslut med en gång om de i verkligheten fanns redan sommaren 2011? Varför tog han chansen skylla på en liten buckla för att få sin innersta vilja igenom? Det händelseförlopp som jag redovisar tycker jag är ett praktexempel på otillbörlig maktutövning. Jag anser att de som har befogenheter att vidta för en enskild medarbetare ingripande konsekvenser måste vara rakryggade, sanningsenliga och som kan motivera sina ställningstaganden på ett tydligt sätt. Denna historia är inte ett exempel på detta. Tvärtom, vill jag nog tragiskt påstå.

En ny inriktning eller vad man nu ska kalla den som jag noterat är att arbetsgivaren i några fall börjat skjuta till pengar utanför de vanliga lönerevisionerna för att finansiera vissa lönejusteringar. Det är en utveckling som jag naturligtvis tycker är bra. Den tidigare parollen från arbetsgivaren har varit att allt skall betalas av de medel som finns tillgängliga för de vanliga lönerevisionerna. Vilket innebär att om särskilda satsningar ska göras så kommer detta per automatik att bekostas av de övrigas löneutrymme och deras möjligheter till en god löneutveckling. Skälet för att vissa nu fått extra lönelöft uppges ha sin grund i att det anställts personal kommande utanför myndigheten som begärt och fått en högre lön än vad jämförbara befattningshavare som redan är anställda i myndigheten har. Förklaringen för det inträffade är den gamla vanliga att det är marknaden som styr. Arbetsgivaren har tvingats, för att inte onödig irritation m m skall kunna uppstå till följd av allt för olika lönesättningar, tillgripa vissa löneåtgärder för de redan anställda. Det är givetvis bra men det som samtidigt kommit att irritera mig är att jag inte kan hitta en röd tråd i denna nya inriktning. Det verkar som att denna hittills gäller endast vissa typer av befattningar och på vissa funktioner. Jag har tyvärr ännu inte sett att inriktningen spritt sig till alla verksamheter inom myndigheten. För i de flesta fall handlar det från arbetsgivaren sida oftast om en s.k. fattigmans aktion. En internt sökande som yrkar minst i lön för att ta sig an en ny befattning får också den. Det finns också många arbetsplatser inom myndigheten där externt anställda fortfarande har högre lön än redan anställda. Det skall bli intressant att se hur arbetsgivaren kommer att förhålla sig till den skrivelse som maskinisterna på de tre stora fartygen skrivit angående de mycket stora skillnader i löner och lönesättning som uppkommit inom deras gebit.

Kommer den nya given och röda tråden att gälla även i de fallen?????

Ha't Pe'nt

Nya möjligheter?

Ett nytt år med nya möjligheter de gäller bara att våga gripa tag i dem. Det gäller också att se möjligheter istället för hinder. Detta är inte alltid så enkelt för den som hela tiden känner sig motarbetad eller missgynnad. Vad har den på gräsrotsnivå för möjligheter att utvecklas vidare i företaget? Vi har sett prov på detta tidigare men är det fortfarande möjligt eller är det bli vid din läst som gäller:

Finns det något seriöst intresse av att ta till vara den kunskap och kompetens som finns bland alla i Kustbevakningen? Arbetsgivaren hävdar att man på alla sätt vill just detta men det upplevs som en läpparnas bekännelse. Det pågående arbetet med att förnya och förändra gradbeteckningssystemet visar på detta. I grunden är detta ett militärt hierarkisystem för att med streck och stjärnor visa var någonstans en anställd befinner sig i en hierarkisk organisation. Detta har sedan anammats av en rad andra myndigheter som har känt någon form av behov av just detta. Kustbevakningen har inget egentligt behov av detta, vi behöver inte visa varandra var vi står. Det som behövs är att klart och tydligt kunna visa vem som har lagliga befogenheter.

Detta måste vi klart och tydligt kunna visa allmänheten inget annat. Sen kan det också vara så att befälhavaren måste utmärkas på något sätt och det kan riggas på ett väldigt enkelt sätt genom en namnskylt på bröstfickan där det står befälhavare/Comander. Svårare än så behöver det inte vara. Hela hanteringen idag med uniformer och guldgaloner kostar för mycket till ingen nytta. Dessa kostnader kunde kanske användas mera effektivt i spartider.

Den nya organisationen börjar ta form men är inte på något sätt bekymmersfri. Ledarskapet eller snarare bristen på ledarskap gör sig alltmer påmind. Det är konfrontation och kollisionkurs

på flera håll, man säger upp avtal utan att något ersätta nytt att ersätta med. Det har fått till följd att personal i parti och minut börjar se sig om efter annat. Någon eller några har tagit steget fullt ut och verkligen valt att säga upp sig. Arbetsgivaren har idag valt att gå ut på den öppna marknaden och därifrån rekryterat bl.a. maskinchefer. Detta gör man och har gjort utan att egentligen veta vad det på sikt innebär för Kustbevakningen. För den externa maskinchefen eller vem det nu kan vara så är Kustbevakningen inget annat än ett rederi vilket som helst.

Man hör uttrycket det finns väl fler skorstenar som det ryker ur. Detta har jag inte hört sedan jag lämnade handelsflottan till förmån för Kustbevakningen. Det är naturligtvis så det är, det är så det funkar på den öppna marknaden. Kustbevakningen anställer välutbildad och duktig maskinpersonal men inser inte att den öppna marknaden är attraktiv och söker framför allt välutbildad maskinpersonal. Man är därför beredda att betala lönenivåer som egentligen inte existerar i Kustbevakningen annat än på GD-nivå. Hur står Kustbevakningen rustad inför detta? Nu kanske en del försvarar sig och menar att lönen är väl inte allt, nej så kanske det är men den är en hel del. Mest effektivt vore att Kustbevakningen inrättar ett behörighetssystem anpassat till hur vi använder de enheter vi har för att kunna utföra vårt uppdrag till sjöss. Det innebär inte att vi skall ge avkall på säkert framförande av fartyg och båtar eller något annat i den vägen. Det innebär att vi måste hitta ett system där vi kan, tillsammans med sjöfartshögskolan, utbilda personal i egen regi.

Kustbevakningskonceptet var under en tid ett framgångskoncept men utvecklingen har gjort att det måst släppas delvis som det ser ut idag. Det är ingen utopi utan fullt möjligt att tillsammans med antingen marinen eller

Klas Johansson

Jan-Olof Jönsson

sjöfartshögskolan hitta lösningar som passar Kustbevakningen. Sen har vi den förhatliga s.k. genomsnittsmodellen för utbetalning av KBV-jour. Arbetsgivaren hävdar emellanåt i sin retorik att den har bäring på den fasta KBV-jouren som linjen har. 2005 fördes långa och många diskussioner kring en inväxling av rörlig KBV-jour till ett fast tillägg. Resultatet av dessa överläggningar blev att TULL-KUST lyckades växla in 30t KBV-jour till ett fast månatligt tillägg. Priset för detta blev att TULL-KUST

fick gå med på att KBV-jourtaket höjdes från 90t/mån till 140t/mån, dessutom fick arbetsgivaren sänka arbetstidsuttaget i de nya stora fartygen från 14t till 12t/dygn. Genomsnittsmodellen är en efterhandskonstruktion som arbetsgivaren införde för att försäkra sig om att de inväxlade 30t alltid togs i anspråk. Arbetsgivaren trodde sig med detta ha gjort en god affär men resultatet är det motsatta. Den genererar ett omfattande handarbete för våra lönetjejer. Till detta kommer den tid det tar för tjänstemannen att kontrollera

att han eller hon erhållit rätt utbetald KBV-jour. Låt oss för enkelhetens skull anta att varje tjänsteman lägger i snitt 30 min/mån för att kontroll av detta, med 400 tjänstemän ser vi enkelt att det blir 200t/mån som kunde användas till något annat mera produktivt. Lägg till detta all tid lönetjejeerna lägger ner i form av manuella kontroller samt otaliga telefonsamtal.

Jösse & Klas

Pensionsavgångar på Gotland

Torsdagen den 19 januari 2012 var det både gravöl och fest. Det var dags för tre kolleger att under lite högtidliga former firas av då de bestämt sig för att gå i pension. Vi skola väl alla den vägen vandra sägs det men för många så är det ett stort och framför allt ett avgörande steg att ta.

Vid detta tillfälle var både nuvarande och förra regionchefen i Östra regionen K Neijnes och Kjell Larsson närvarande. Det var mycket uppskattat att dessa båda tog sig tid att närvara vid ett tillfälle som detta. Carola Hansson och Lena Hansen fanns också på plats vilket var minst lika uppskattat.

Det fanns också en fjärde kollega men han går inte i pension utan han har valt att sluta i Kustbevakningen för att göra någonting helt annat. Det är aldrig för sent att lägga om rodet. Han har efter många års längtan och ansökningar fått jobbet som tillsynsman på Gotska Sandön. Det är något av en dröm denna levnadsglada och naturnära gotlänning längtat efter under en lång tid. Ha är ett med naturen och framför allt på Gotska Sandön med sin absoluta särprägel. De övriga har valt att sätta punkt för något men också att påbörja en ny karriär i livet. För dessa innebär det att skiljas från jobbkompisar, arbetstider, tjänstgöringslistor, telefoner mm. Det är mycket som förändras, men livet går vidare för alla. Jobbarkompisarna försvinner naturligtvis inte men umgänget med dem förändras, man ses inte lika ofta och lika regelbundet och framför allt

Från vänster: Staffan Widestedt, Ulf Lenholm, Staffan Hultemar, Kenneth Neijnes och Örjan Samulesson

inte på samma sätt. TULL-KUST avdelning Gotland var naturligtvis på plats och avtackade sina medlemmar. De har alla många års medlemskap i TULL-KUST. TULL-KUST avdelning Gotland vill tacka sina medlemmar Staffan Hultemar, Ulf Lenholm och Staffan Widestedt för sin aktiva tid som varit. Medlemskapet fortsätter dock om än i passiv form men avgiftsfritt. TULL-KUST vill självklart också tacka Örjan Samuelsson,

ankaret på Gotland, som lämnar både Kustbevakning och TULL-KUST för annat jobb. Han har under flera år varit en förkämpe i fackliga frågor både centralt och i avdelningen på Gotland. Samtliga pensionärer har också varit fackligt aktiva i någon form. För deras insatser under åren som gått riktas ett välmenat och ärligt tack så mycket. Text & Bild J-O Jönsson

Öka anställningstakten !

Vintern börjar så nått att släppa taget och vissa dagar, så kan man till och med ana att våren står för dörren. Förbundsstyrelsen och vårt kansli, har haft en ganska intensiv period efter julhelgerna, mycket med anledning av den debatt som uppkommit, sedan ett antal personer avrättats i Malmö. Media framförde viss kritik mot att Tullverket, för det enligt dem, ganska magra resultat som vi har rörande beslag av vapen. TULL-KUST la sig i debatten och producerade ett pressmeddelande, som väckte lite känslor. Det vi i huvudsak vände oss emot, var att man inte tog tillfället i akt att dels för allmänheten, men även för vår uppdragsgivare, påtalade det gigantiska problem vi står inför gällande masspensionering.

Vapendebatten har väckt stort intresse bland landets politiker och Tullverket har i år haft väldigt många besök från de förtroendevalda. I de politikermöten jag varit med, konstaterar jag att många är väldigt intresserade och engagerade i vårt verk och tycker att vi gör en mycket fin samhällsinsats. Besökarna kommer från båda blocken och representanter från de flesta partierna har besökt arbetsplatser i Tullen.

Återigen fick vi rätt om Tullverkets budget. Prognosen innan Jul var att vi skulle få lämna tillbaka 10 miljoner till Finanserna när fullt anslagssparande om 46 miljoner var gjort. Trots seriösa försök att få ner siffran på 10 miljoner, dels via en del inköp, dels via en avslutad Rals med Tull-Kust, där retroaktiviteten såg till att justera siffran nedåt med 3 miljoner, så blev summan att återlämna ändå 15 miljoner riksdaler.

Vår GD uttryckte sig vid sitt besök på Tullrådet, att som privatperson blir man glad om man hittar 15 miljoner i december, men som Generaldirektör, är det inte särskilt kul att göra det.

Vi har en stor förhoppning om att Tullverket, för första gången någonsin,

vågar ta ut svängarna lite mer. Det är ju tradition att det blir pengar över vid varje årsslut, oavsett vad prognoserna visat. Det finns en rekryteringsplanering, som säger att vi ska anställa 69 under 2012. Även om Effektiv handel får 25, så är det långt från tillräckligt. Inom Brottbekämpningen är det än värre och endast elva ska anställas som gränsskyddare. Sju till Norrlandsfunktionen och fyra till Göteborg. En kul parantes är faktiskt just Norrlandsfunktionen, som 2008 i den dåvarande organisationsöversynen, i princip var föremål för att i stort sett uttraderas, men som via politiker och fack, räddades kvar och sen under bra ledning utvecklats enormt.

Stockholm/Arlanda och Skåne, får noll nya gränsskyddare. Detta trots stort antal pensionsavgångar. För att bibehålla de fantastiska resultat som görs år efter år, är det ett absolut måste att styrkorna inte minskas. Som det är nu så fylls det inte på i grupperna, men gränsskyddet utgör som bekant rekryteringsbas till många olika verksamhetsgrenar, som spaning, analys, brottutredning bara för att nämna några. Här behövs naturligtvis också ny personal och det är bra att de hämtas från de egna leden, men då måste man ovillkorligen fylla på i gränsskyddsgrupperna.

Vår ledning står som Ni märker inför en grannlaga arbetsuppgift. Man har yrkat på extra pengar i budgeten de närmsta åren, men det är viktigt att man redan nu hårdbevakar årets budget, för att se om möjlighet uppenbarar sig, så att man kan fylla en hel kurs. Det ter sig oekonomiskt bedriva utbildning för elva man, full kurs borde vara självklart.

Rals 2011 blev vi klara med strax innan jul, som Ni vet. Det blev en enkel uppgörelse, mycket beroende på att Rals 2010 kort före, hade gått i mål. I den sistnämnde hade strukturen skapats, så vår utgångspunkt var att denna var någorlunda korrekt och därför valde vi

Peter Martinson

att uppräknat med 2,2%, dock lägst 600 kronor. Det känns skönt att vi nu inte ligger efter, utan vi kan tillsammans med Arbetsgivaren, starta arbetet med en lönekartläggning inför nästa Rals.

I övrigt så arbetar vi på ett nytt arbetsmiljöavtal. Det arbetet har kommit mycket långt och jag är övertygad om att jag i nästa nummer av På Gränsen, kan redogöra för dess innehåll. Jag vill framhålla att arbetet mellan parterna har drivits i en anda, som numera börjar sprida sig i organisationen och som bygger på delaktighet, förtroende för varandra och respekt för parternas olika roller. Högt till taket innebär inte längre att någon ligger nedslagen på marken, utan nu börjar det talesättet att tillämpas på rätt sätt.

Ytterligare ett tecken på att samarbetet håller på att förbättras, är att vi som arbetar fackligt, fick möjlighet att lyssna på de chefsdagar som nyligen avhållits runt om i landet. Under ett antal år har detta varit helt förbjudet för oss att få delta på dessa möten. Vår högsta ledning håller på att vända skutan, hoppas att alla i chefsställning anammat den nya atmosfären och inför detta lokalt.

Peter Martinson

Tullrådsmöte i Stockholm

Arets första ordinarie Tullrådsmöte hölls i förbundets lokaler på Västerlånggatan 54 i Stockholm den 6 och 7 mars.

17 representanter från TULL-KUSTs lokalavdelningar hade samlats för att diskutera och behandla aktuella frågor.

Vi hade även denna gång bjudit in generaltulldirektör Therese Mattsson och hon berättade om sina 6,5 månader som högsta chef för Tullverket sedan hon började i augusti förra året. Hon ägnar mycket tid åt att besöka alla tullplatser runt om i Sverige. Tullrådet hade många frågor till henne och bland det som behandlades var rekrytering, Tullverkets budget och beklädnad.

När det gäller rekrytering är TULL-KUST av den åsikten att Tullverket inte nyanställer tillräckligt med personal till kärnverksamheten för att möta alla pensioneringar.

Beträffande Tullverkets budget anser TULL-KUST att det är mycket olyckligt att Tullverket inte förbrukar hela anslaget utan år efter år får ett överskott som måste lämnas tillbaka till

finansdepartementet.

Tullrådet hade också bjudit in Charlotta Hedefalk, jurist på rättsavdelningen, för att informera om arbetet i PAN/personalansvarsnämnden. Charlotta gjorde en översiktlig genomgång av vilka lagar och regler som styr och vilka påföljder som kan bli aktuella om en anmälan om tjänsteförseelse behandlas i nämnden.

En stor och viktig fråga som Tullrådet behandlade var ett utkast till nytt arbetsmiljöavtal där det finns förslag om att inrätta lokala arbetsmiljökommittéer på fem platser: Stockholm, Malmö, Göteborg, Luleå och Sundsvall, förutom den nuvarande övergripande, centrala arbetsmiljökommittén.

Jörgen Dahlberg från Sundsvall deltog på sitt sista Tullrådsmöte eftersom han går i pension inom några månader. TULL-KUST och Tullrådet tackade honom för lång och trogen facklig tjänst.

Tullrådsansvariga

Peter Martinson och Lena Larsson

Jörgen Dahlberg, Sundsvallsavdelningen deltog på sitt sista tullrådsmöte. han avtackades för sina många år som fackligt aktiv i TULL-KUST. Här omgiven av Lena Larsson och Peter Martinson.

Gäst vid babords pollare

Text och Foto: Jan-Olof Jönsson

Är som vanligt på mot kungliga huvudstaden för nya uppdrag. Det är en tidig morgon, en tidig och kall morgon. Vintern har även här nere i södern håller oss i ett järngrepp för tillfället. Just som det såg ut som om vintern helt skulle utebli så slår den till med full kraft med både kyla och snö. De är så det funkade med årstiderna, när man minst anar det så vänder det. Vintern här nere har i vart inneburit att

skridskorna har åkt fram och dammats av. Sjöarna här nere i skåneland har frusit till. Det är inte så ofta men det händer då och då. Vad kan gå upp mot en härlig eftermiddag på kolsvart kärnis, sol från en klarblå himmel och ingen vind annat än fartvinden då man åker? Det skulle i så fall vara kaffet och mackan som kommer efteråt.

I Stockholm är i princip vädret detsamma, lite mera snö naturligtvis eftersom det är längre norrut. Inne stan är det mest slask på gator och trottoarer men framför allt

så är det smutsigt överallt. Alla människor går insvepta i kläder där ytterst få delar är synliga. Men lugn vi går hur som helst mot ljusare tider. Solen har sin gång vilket innebär att dagen blir bara längre och längre. Även om vintern just håller oss i ett järngrepp så kan den inte bli särskilt lång.

Jag är på väg med T-bana ut mot Östermalms Torg. Jag kliver av tunnelbanevagnen och tar mig upp mot gatuplanet. Väl där uppe tar jag sikte mot Linnégatan och

TCO-huset dit jag är på väg. Jag har här stämt träff med en ung, fräsch och mycket målmedveten tjej. Jag skall träffa TCOs nyvalda ordförande Eva Nordmark och ni är som vanligt välkomna.

Efter lite artighetsbetygelser och en mugg rykande kaffe så börjar jag lite försiktigt med att fråga hur det känns?

– Det känns bra och inspirerande. Jag har ett fantastiskt kul och stimulerande uppdrag. Får träffa mycket folk från olika förbund, folk fulla av en

fantastisk framtidstro

Vem är du egentligen, kan du beskriva lite om din bakgrund?

– Jag är då nyvald ordförande i TCO och kommer från Vision, tidigare SKTF, där jag var ordförande i sex år. Det är ett förbund med 160 000 medlemmar. Jag är gift och har två tonårsbarn. Kommer norr ifrån är norrbottning, Luleå närmare bestämt. Där fanns jag med i TCO-rådet under period i början av 2000-talet

Vad kände du när du blev tillfrågad om att bli ny ordförande i TCO?

– Det kändes spännande och utmanande

Så det blev ett ja direkt, undrar jag?

– Nej, faktiskt inte. Vi var mitt uppe i ett förändringsarbete i SKTF som då bland annat handla om att byta namn till Vision. Men det innehöll en hel del annat och jag var ju djupt involverad i detta och ville ju gärna avsluta detta arbete

Det fick då slutligen någon annan göra eftersom du antog utmaningen i TCO?

– Jo så blev det och nu har Vision en ny jättebra ledning och jag har ett nytt spännande uppdrag.

Vad vill du då med TCO?

– Jag vill mycket, bidra till ett framgångsrikt och jämställt arbetsliv och jag vill att TCO ska växa och bli större. Säkra upp och leverera resultat till våra förbund. Utöka möjligheterna för alla att utbilda och kompetensutveckla sig senare i livet. Öka möjligheten att kunna ta nya kliv och anta nya utmaningar på arbetsmarknaden.

Inte svårt att se entusiasmen hur de lyser kring Eva, hon sprudlar av nytänkande, tänker i nya banor och ser hela tiden möjligheter istället för hinder.

Hur ser du på TCO som samhällsdanare?

– Vi är med i allra högsta grad över allt. TCO finns med i framtidskommissionen som enda fackliga organisation, tillsatt av regeringen. Det är samtliga partiledare i alliansregeringen som återfinns här. Vi har en viktig roll här och nu.

Vilken är den främsta styrkan med TCO?

– Det är utan tvekan medlemmarna och det stora engagemanget i förbunden, utan dem finns inget fungerande TCO. Medlemmarna i förbunden bidrar med erfarenhet och ett engagemang i jobbet och civilt som skapar tillväxt och därmed välfärd, detta bygger ett starkt Sverige.

Det finns idag speciella rekryteringsföretag idag som hjälper företag att anställa genom s.k. audition. Samma tradition som finns i musikbranschen. Vad är dina synpunkter på detta?

– Det finns yrken där det säkert är viktigt som urval till ett jobb, ex skådespelare, dansare och programledare. Men att använda audition som allmän rekryteringsmetod tror jag inte på.

Några stora utmaningar som du ser just nu?

– Det är ju den ständigt pågående globaliseringen och Sveriges konkurrensförmåga i förhållande till övriga länder. När dagens gymnasieelever kommer ut i arbetslivet kommer dessa att få möta ett nytt arbetsliv med spännande jobb och företag i tuff konkurrens med omvärlden. Bra utbildning och omställningsmöjligheter kommer att vara nyckeln till trygghet och utveckling i arbetslivet.

Facket och fackens möjligheter diskuteras ofta och mycket, hur ser du på det?

– Vi måste vara ett fack i tiden, det går inte att leva vidare på gamla meriter då försvinner vi snart. Vi behöver förändras som allting annat i

samhället. Vi måste våga för att vinna, förnya och hitta nya vägar samt nya arbetsformer.

Hur tror du medlemsutvecklingen ser ut i ett 10-årsperspektiv?

– Vi ökar och kommer att öka än mera, det är min fasta övertygelse. Fler och fler inser och förstår nyttan med att vara med i facket och därmed aktivt kunna påverka. Många jobbar idag aktivt med detta ute på arbetsplatserna.

TCO har under en tid drivit kampanjen Facket förändras.nu. Vad har detta betytt?

– Mycket, det har varit en viktig kampanj som medfört att det finns ett stort intresse idag. Vi vill behålla en hög organisationsgrad, kampanjen har på ett positivt sätt bidragit till detta. Det har också synliggjort TCO på ett mycket positivt sätt i media.

TCO är ju med både ofta och mycket inte minst internationellt, kommentar?

– Det är en viktig roll, återigen så handlar det om globalisering om enbart i ett europeiskt perspektiv. Norden är unikt med sin höga organisationsgrad och sedan har vi våra kollektivavtal som styr förhållandena på arbetsmarknaden. Det är viktigt att vi som facklig rörelse är med internationellt för att därmed kunna utöva våra påverkansmöjligheter i olika sammanhang. Det måste helt enkelt fungera internationellt idag eftersom världen har förändrats och kommer att förändras och vi måste vara med.

Vad ligger närmast i ”pipen” för din del?

– Redan på måndag, 20/2, är det en konferens som handlar om välfärdsmodellen. Senare i veckan är det så dags för möte med framtidskommissionen. På tisdag den 21/2 träffar jag statsministern, EU-nämnden träffas i Stockholm under onsdagen den 22/2, sen finns även Europafackligt arbete på agendan.

Så det är med andra ord fullt upp?

– Jo det kan man lugnt säga men det är både roligt, intressant och stimulerande

Vad önskar du dig mest av allt just nu?

– Att vi kan höja taket i A-kassan, göra villkoren bättre. Skapa förutsättningar för att kunna forma ett bättre arbetsliv

Vilken bok ligger på ditt nattduksbord?

– Ingen just nu men jag fick faktiskt en bok alldeles nyss som heter Europas Stålbud av Björn Elmbrant och den ska jag läsa nu.

Jag har under någon timme haft nöjet att få träffa och språka med en ytterst begåvad, verbal och framsynt kvinna i sina bästa år. Djupt förankrad i det norrländska gemytet och eftertänksamheten. Kan bara gratulera TCOs valberedning till ett klokt och genomtänkt val. Det är ju aldrig lätt att hitta rätt i dessa sammanhang, men här har man träffat rätt. Alla hoppas vi att det håller hela vägen.

Jag samlar ihop mina grejer växlar ytterligare några ord med Eva sen återvänder jag ut till ett soligt Stockholm för att anträda hemresan. Värdet gör att jag bestämmer mig för att promenera tillbaka till centralen. Det kan behövas.

Politikerträff i Sundsvall

TULL-KUSTS Sundsvallsavdelning hade bjudit in politiker till ett informationsmöte om dagens arbetssituation i Norrland efter omorganisationen som genomfördes 2009.

De politiker som tackat ja till inbjudan var Lena Asplund (M), Eva Lohman (M) och Eva Sonidsson (S). Från TULL-KUST deltog Peter Martinson, 1:e vice ordförande, Lena Larsson, förbundsstyrelseledamot, Mats-Owe Johansson, ombudsman, Jörgen Dahlberg, ordförande i Sundsvallsavdelningen, och Joakim Bergström, styrelseledamot i Sundsvallsavdelningen.

Bertil Östgård, operativ chef för hela Norrlandsfunktionen som omfattar Karesuando, Haparanda, Umeå och

Sundsvall, berättade stolt om hur arbetet utvecklats sedan han kom dit från polisen 2009. Personalen på orterna har varit med om en enorm resa, från att ha varit nedläggningshotade i den så beryktade "Kostymgruppens" förslag under 2008 till dagens arbete med mängder av bland annat utredningsarbete.

Sune Nordström, underrättelsehandläggare, informerade om arbetet som bedrivs i samverkan med totalt 7 myndigheter, Tullverket, Polisen, Skatteverket, Kronofogen, Kustbevakningen, Migrationsverket och Försäkringskassan. För närvarande så finns 87 personer åtalade i ett mycket stort alkoholärende.

Årsmöte hos avdelning Väst

Ett fyrtiotal medlemmar hade hörsammat kallelsen till avdelning Väst:s årsmöte. Inbjudna från förbundet var Björn Hartvigsson och Peter Martinson.

Förbunds och facklig information stod inledningsvis på dagordningen. Här diskuterades det nu kända resultatet av vad de "partsgemensamma pengarna" kommer att delvis användas till. Nytt arbetsmiljöavtal var en annan punkt. Något som också kom upp var den i många tycke helt förkastliga rekryteringspolicy myndigheten har använt sig vid några tillfällen på senare tid.

Att helt nyanställda startar på en högre lönenivå än vad erfarna tjänstemän har skapat ett starkt missnöje bland många medlemmar. Helt förståeligt med tanke på att det finns inga fullärda tulltjänstemän utanför våra egna väggar.

Årsmötesförhandlingarna leddes av Peter och slutresultatet blev helt i enlighet med valberedningens förslag. Kathrine Månsson och Netty Börjesson hade aviserat sina avgångar. In på två suppleantplatser valdes då istället Carina Dahlqvist och Håkan Johansson

Ett fyrtiotal medlemmar deltog i avdelningens årsmöte som inleddes av ordföranden Mats Hanson, t v.

Peter Martinson, Förbundsstyrelsen och Tullrådsansvarig ledde Mötesförhandlingarna

Årsrapport från ett skyddsombud

Conny Löfgren, huvudskyddsombud i Göteborg lämnar en rapport från verksamhetsåret 2011

Antligen börjar vi se slutet på ombyggnaden av femman. Under tiden som ombyggnaden varit har det känts meningslöst att påtala alla blockeringar av utrymningsvägar. Från källaren har det konstant varit mer eller mindre blockerat under hela ombyggnaden. I framtiden måste det göras klart att dessa gåingar ej under några som helst omständigheter får blockeras på sätt som skett. Där måste tullverket agera redan då liknade projekt planeras.

Vi har genomfört skyddsronder i femman och Arendal samt DAGAB-skjulet. Protokoll har upprättats och de fel som upptäckts har till viss del redan åtgärdats.

Det allvarligaste problemet som vi upptäckt är att DAGAB-skjulet ständigt är täckt av ett sotsvart dammlager. Vad som finns i detta damm är i dagarna okänt. Jag har krävt att vi skall beställa en mätning, provtagning och analys av dammet. Vi måste få reda på vad dammet innehåller så att inte tjänstemännen drabbas av något otrevligt i framtiden.

Ett riskområde för personalen är punktskattekontrollerna. Som jag ser det är det förknippat med hög risk att bli drabbad av grovt våld. Vid selekteringen

ute på vägarna har vi inte möjlighet att göra en riktig riskbedömning. Visserligen kan vi få en uppfattning om vem ägaren till ett svenskt fordon är och utifrån det få en uppfattning om farlighetsgraden på den personen. Sedan är det ju inte säkert att ägaren är lika med föraren. På utländska bilar är vi ännu mer utsatta. I nuläget är vår ledning ej beredd att beväpna alla på gränsskydd. Tongångarna liknar de som vi fick brottas med då vi begärde att spanarna skulle beväpnas. Där kämpade vi i många år men till slut så fick vi igenom vårt krav. Förhoppningsvis kommer även detta krav att bli tillgodosett i framtiden.

Hot och våld ligger på ungefär samma mängder som de senaste åren.

Två ovanliga hot har vi haft på tullkrim. Det ena bestod av att anhöriga till de misstänkta ringde upp två av våra kollegor och önskade dem en riktigt dålig jul. Samtalen kom på Julafton. Det andra ovanliga var att spanare, vid två olika tillfällen blev förföljda i hög hastighet av en så kallad ”övervakare”. Dessa händelser upplevdes som mycket obehagliga av de inblandade.

Lokalfrågan för vissa grupper är fortfarande dålig med mycket personal i små utrymmen.

Personalsituationen är också ansträngd. Detta gör att det ej går att få fram vettiga tjänstgöringslistor. De som finns på vissa grupper är inte bra varken för arbetet eller fritiden. Detta sliter mycket på de som är berörda.

Detta är min sista årsrapport som huvudskyddsombud och jag får passa på att tacka för ert förtroende under de år jag haft förmånen att företräda er. Jag önskar min efterträdare lycka till med skyddsarbetet.

Ta hand om er själva och varandra.

Conny Lövgren.

Arlandaavdelningens årsmöte

TULL-KUSTs Arlandaavdelning höll årsmöte den 27 mars i utsättningsrummet i terminal 5 på Arlanda. Avdelningsstyrelsen hade bjudit in **1: e vice förbundsordförande Peter Martinson** och 15 medlemmar kom till årsmötet. Innan årsmötesförhandlingarna hölls en tyst minut för pensionerade medlemmar som avlidit under verksamhetsåret: Göte Boström, Ingemar Norberg och Hubert Granbo.

Peter Martinson valdes till ordförande för årsmötesförhandlingarna och **Eva Wiger samt Magnus Berzelius** utsågs till justerare/rösträknare för mötet.

Med den vane Peter Martinson vid ordförandeklubban gick dagordningen snabbt igenom. Styrelsens verksamhetsberättelse och revisorerens berättelse föredrogs. Avdelningsstyrelsen beviljades enhälligt ansvarsfrihet för det gångna verksamhetsåret. Val av ny avdelningsstyrelse och övrig representation förrättades och mötet gick helt på valberedningens förslag. Avdelningsstyrelsen har följande förtroendevalda för verksamhetsåret 2012: **ordförande: Lena Larsson, sekreterare: Anders Evstedt, kassör: Kaarina Larsen, studieansvarig: Therese Johansson, ledamöter: Jonas Månsson, Monica Näslund, och Thomas Eriksson, ersättare: Åsa**

Kellgren och Göran Nilsson. Valda revisorer är: **Helena Thorell och Susanne Högberg, revisorerersättare: Eva Wiger och Vesa Kesämaa.** Till **valberedning** valdes: **Lena Wahlström.**

Förbundsinformation Peter rapporterade lite om aktuell förbundsinformation såsom: hur TULL-KUST ser på den allt för låga rekryteringen till kärnverksamheten, tullens anslag och varför tullen troligen måste lämna tillbaka 15 miljoner samt att ett nytt arbetsmiljöavtal som strax är klart.

Övriga frågor På punkten övriga frågor så belystes behovet av en platschef med helhetsansvar för all tullverksamhet på Arlanda. En annan fråga som kom upp var: är det vettigt att utbildad personal i gränsskyddet ska hålla på med att tvätta tjänstebilar och se till att de bland annat kommer till besiktning? Alla höll med om att rent samhällsekonomiskt vore det mycket bättre att anställa särskild personal som kan utföra dessa praktiska arbetsuppgifter. Annat som diskuterades var dåligt städade omklädningsrum samt för små och dåligt utrustade utrymmen där narkotikasökhundarna förvaras.

Avtackning och avslutning Avgående ledamoten Yvonne Degerman, som i maj slutar med pension, avtackades med en liten present. Valberedningen som bestod

av Lena Wahlström fick en pocketbok som tack för sitt arbete. Sist men inte minst fick Peter en chokladask som tack för att han kom till vårt årsmöte. Därefter avslutades årsmötet med fina räksmörgåsar från en restaurang i Sky city. **Lena Larsson/ordförande Arlandaavdelning**

Lämna motion till förbundsrådet

Efter kongressen i Lund 2003 tillsattes en översynsutredning som fick i uppdrag att se över förbundets beslutsvägar. Gruppen diskuterade flera olika alternativ men fastnade för att rekommendera att behålla kongressen vart fjärde år som högsta beslutande organ. För att uppmuntra en levande dialog i förbundet mellan kongresserna föreslog gruppen att stadgarna ändras så att medlemmar och avdelningar årligen ska kunna lämna motioner till förbundet vilket kongressen i Varberg instämde i och beslutade om. Dessa motioner bör behandla verksamhetsfrågor.

Vart fjärde år väljs ny förbundsstyrelse och andra förtroendeposter i förbundet, nya stadgar antas samt nytt handlingsprogram. Kongressen beslutar även om den övergripande ekonomin för fyra år framåt och beslutar om nya medlemsavgifter.

Det är förbundsrådet som består av tull- kustråd samt förbundsstyrelsens ledamöter som hanterar och beslutar om motionerna vid sitt möte som hålls i december varje år. Förbundsrådet sammanträder i år den 4 december.

För att ge förbundsrådet möjlighet att behandla motionerna säger stadgarna att motioner ska vara förbundet tillhanda senast 60 dagar före förbundsrådsmötet. Förbundsstyrelsen ska avge yttrande senast 30 dagar innan förbundsrådets öppnande.

Detta innebär att enskild medlem eller avdelning ska ha inlämnat motion senast den **4 oktober 2012.**

Utkik från akterdäck

Längre dagar kortare nätter vad kan bli bättre? Jo vädret kanske men de råar man inte på så varför fundera ödsla energi på funderingar i den riktningen. De är runt tusentalet anställda på SMHI men väder blir det i alla fall. Har intagit positionen akter och har full koll på läget. Verksamheten ute i fartyg och båtar går vidare trots allt som händer runt i kring. Det är lite turbulent på sina håll men navigera skutan måste vi ju ändå. Ute på havet råar vi oss själva och känner frihetens vindar smeka våra pannor. På landbacken känner vi av snällbläst och motvind i olika sammanhang. Avstånden känns emellanåt oöverkomliga men så är det naturligtvis inte. Klimatet upplevs just nu som lite bistert, det finns många skäl till detta.

Till sjöss märker man inte av detta här känner vi enbart av

frihetens vindar, viddernas hav och en rodnande kvällsol som finner sin väg ner i havet för dagen därpå komma upp igen fast då på andra sidan. Lukten av hav kittlar i näsan och man känner sig hemma på något vis. Man kan ju fundera över hur veckan kommer att bli, lite övningar av varjehanda brukar genomföras. Det är ju genom ständig övning som kunskapen så småningom in finner sig. Var och en ombord måste veta sin uppgift och hitta i fartyget. Var sak måste ha sin givna plats annars funkar det inte i ett nödläge och allt måste vara inövad.

Har själv upplevt att stå i begrepp att överge fartyget p.g.a. av brand. I ett av de senaste fartygen var jag andre styrman. Jag hade då 8-12-vakten och hade precis gått och lagt mig efter vaktavlösningen vid midnatt. Jag vet inte när men plötsligt var det dödyst i

fartyget man vaknar av det och vet ingenting. I samma ögonblick rusar chiefen in i hytten och skriker att det brinner i maskin vi måste gå i båtarna.

Vad fick jag med mej vid ett sådant här tillfälle? Hann precis slita tag i mina brallor dragdom på mej och rusa upp på båtdeck. Livbåtarna hängde utvevade i sina linor färdiga att sjösättas.

Tre fartyg runt omkring oss hade uppfattat Mayday över radion och stilla och väntade på att plocka upp oss.

Det utvecklades dess bättre aldrig till någon riktig brand i maskinrummet utan det var enbart en våldsamt rökutveckling. Vad hade då hänt? Jo propelleraxelns trycklager hade skurit därav den stora rökutvecklingen.

Tack vare att alla visste sin plats samt vad som skulle göras blev alla ventilationsluckor, fläktar, branddörrar mm stängda och skalkade.

Någon brand utvecklades som sagt inte, om detta sedan var på grund av syrebrist eller inte får vi aldrig veta, men det började inte brinna.

Men trots övningar och trots att man känner fartyget är man oerhört liten och hjälplös i sådana här sammanhang. Vi hade tur med de yttre omständigheterna tyd et var lugnt väder och hjälp kom ganska omgående. Hur hade det varit vid sämre väderförhållande och fartyget hade drivit hjälplöst iväg utan manöverförmåga?

Får numera hålla koll på tiden då man sitter här ute i lugnet man känner inte dofterna från fartygets byssa. Det visar sig vara tid för lunch och därmed dags att bege sig en våning upp för att träffa övriga skeppskamrater över en bit härlig mat. Härute är vi alla lika varken mer eller mindre.

Text & Bild
Jösse

Anne-Marie Åhlin till minne

Anne-Marie Åhlin, Danderyd, har avlidit 82 år gammal. Hennes närmaste är döttrarna Anne-Charlotte, Catharina och Maria med familjer.

Generationer av tjänstemän inom tullverket och näringslivet har mött Anne-Marie som en kunnig och entusiastisk lärare inom tullområdet.

Sin bana i tullverket började hon 18 år gammal som skrivbiträdesaspirant 1947 i Stockholms Frihamn. Hon såg tullpackhusen från insidan. Men också den snabba omvandling som verket genomgått. Hon gick tullkontoristkursen 1965/66 och direkt därpå kammarskivarkursen. Som tulltaxerare arbetade hon bl.a. på tullexpeditionen på Stockholmsmässan. Denna vandring genom tullverkets dåvarande hierarkier krävde Anne-Maries talang och energi. Hon pensionerades 1994.

Anne-Marie verkade under två decennier som lärare på Tullskolans utbildningar för nya och ”gamla” tjänstemän. Hennes talang, att förmedla kunskap inom ett så omfattande och svårtillgängligt område som tulltaxering, var till stor glädje för Tullskolan och dess elever. Hon visade stor omtanke om kursdeltagarna. För att de skulle lära känna varandra bjöd hon dem på årtsoppa i sitt och maken Holgers hem. Anne-Marie var även huvudlärare vid Stockholmstullens kurser för företag som arbetar med internationell handel.

Anne-Marie var fackligt aktiv både i Svenska Tullmannaförbundet (STF) och i Sveriges Allmänna Tulltjänstemannaförbund (SATF). Inom SATF verkade hon särskilt för bättre villkor för internt rekryterade tulltaxerare (långvägare) och för jämställda karriärmöjligheter mellan könen. Hon arbetade aktivt för att dessa två förbunds samgående 1980 i Tulltjänstemannaförbundet sedermera Tull-Kust. Där var hon också fackligt aktiv ytterligare några år.

Efter pensioneringen var Anne-Marie under flera år ordförande i Tullveteranerna i Stockholm till glädje för pensionerade tullare.

Anne-Marie älskade fester. Sin 80-årsdag firade Anne-Marie med middag tillsammans med ett hundratal gäster. Där trivdes hon och alla vänner och dansade till levande musik.

Anne-Marie saknade inte motgångar och svårigheter i livet. Men hon hade en livsgnista och en målmedvetenhet kombinerad med en omsorg om alla människor som mötte henne. Vi är många som är tacksamma att vi fick lära känna henne. Och vi ska minnas henne.

För vännerna och arbetskamraterna

Inger Djurklou

Inge Lindunger

Gunnar Wide till minne

Förre avdelningsdirektören vid dåvarande Generaltullstyrelsen Gunnar Wide har avlidit i en ålder av 94 år. Hans närmaste är hustrun Gudrun, döttrarna Anna-Lena och Anna-Maria samt sönerna Anders och Lars.

Gunnar Wide föddes i Helsingborg. Student 1937 vid Katedralskolan i Lund, genomgick därefter tullverkets kammarskrivarkurs och anställdes som kammarskrivare 1939. 1956 utnämndes han till tullkontrollör vid Östra kustdistriktet och 1962 till tullöverkontrollör och biträdande kustdistriktschef.

Vid sidan av smuggling av sprit och cigaretter började vid mitten av 60-talet även smuggling av narkotika att ta fart. Gunnar insåg tidigt att tullverket måste förstärkas både vad gällde organisation och utbildning för att bekämpa denna typ av brott. Gunnar tillsatte en grupp från kustbevakningen för att bearbeta tips och underrättelser om smuggling, samt att bedriva spaning. Denna grupp var embryot till dagens tullkriminalorganisation.

1965 tillträdde Gunnar en befattning som byrådirektör och chef för spaningssektionen vid den då nyinrättade bevakningsbyrån vid Generaltullstyrelsen. Dess chef (Gränschefen) var Roland Engdahl med ett förflutet som kommandörkapten vid Marinstaben. Gunnar och Roland var ett dynamiskt ”radarpar” som tillsammans byggde vidare på Gunnars idéer med tullkriminaltjänst som en stöd- och nyckelfunktion inom kontrollverksamheten.

Gunnar skapade ett omfattande nätverk med tullrepresentanter från de nordiska länderna liksom för flertalet länder i dåvarande Tullsamarbetsrådet i Bryssel. Gunnar var där en välkänd och respekterad person. En representant för DEA (Drug Enforcement Agency) i USA tipsade honom om att hunden kunde vara ett värdefullt hjälpmedel att hitta narkotika. Gunnar kontaktade dåvarande Försvarets Hundskola i Sollefteå med vars hjälp tullverket fick sina första fyra narkotikahundar på prov. Provet föll väl ut och idag har tullverket ett femtiotal hundekipage.

Det kan vara svårt att inympa nya arbetsmetoder och nytt tänkande i ett verk med sekelgamla anor, något som Gunnar i viss mån fick erfaras. Vi vet dock att man överlag varit tacksam för den pionjärverksamhet på tullkriminalområdet som Gunnar stod för och vars betydelse inte nog kan värdesättas. Han höll alltid tullkriminalens fana högt, såväl i externa som interna sammanhang. Som lärare på Tullskolan bidrog han till att ge kursdeltagarna nödvändiga kunskaper för att klara grannliga uppgifter inom tullverkets brottsbekämpande verksamhet.

Gunnar var kapten i reserven och tjänstgjorde i början av 60-talet i den svenska FN-bataljonen i Kongo. På uppdrag av SIDA tillbringade han i början på 70-talet två år med sin familj i Dar es-Salaam med uppgift att skapa en organisation för Tanzaniska statens uppbörd av skatt och avgifter samt ett kontrollorgan därtill.

Gunnar var en omtyckt chef och kollega som skapade trivsel på arbetet. Till det bidrog inte minst hans slagfärdiga humor. Han var en stor musikälskare, främst av klassisk jazz och han spelade ett flertal instrument, fiolen var kanske hans favorit. Julfesterna där Gunnar tillsammans med ett par kolleger stod för musiken är oförglömliga.

Under sina många år i villan i Stureby gillade han att odla sin trädgård och där förde han också en ojämn kamp mot såväl mördarsniglar som rådjur.

Gunnar var mycket idrottsintresserad och behöll länge ungdomlig spänst. När han var 80 år visade han och lärde barnbarnet Elin att stå på händer.

Man läser ofta att en person levit ett långt och innehållsrikt liv. Det gäller verkligen för Gunnar Wide. Vi saknar honom.

Inger Andersson Ahlm, Göran Bohlin, Sten-Gunnar Furtenbach, Marie-Louise Johansson, Sten Sandström

Förbundets lägenhet i Gamla Stan

*Nu har vi haft lottning av
TULL-KUSTS lägenhet
i förbundets hus på
Västerlånggatan i Gamla Stan
och i första hand dragit de som
aldrig hyrt förut. Även i år
har det varit många som velat
hyra.*

*Grattis säger vi till de
medlemmar som får
möjlighet att hyra förbundets
vindsvåning under en vecka i
sommar !!*

Tack

Stort tack till alla för uppvaktning, tal, blommor, presenter och den klart minnesvärda festen i Visby för oss nyblivna "pensionärer"

**Ulf Lenholm, Staffan Hultemar och Staffan Widestedt
Kbv 002/Triton**

Ett stort tack till alla för all uppvaktning, blommor, presenter m.m, i samband med min pensionering.

**Kjell-Åke Johansson
Klareringssektionen
Stockholm**

TULL-KUST KANSLI

POSTADRESS
Box 1220, 111 82 Stockholm

BESÖKSADRESS
Västerlånggatan 54

TELEFON
08-405 05 40

TELEFAX
08-24 71 46

E-POST
info@tullkust.se

INTERNET
<http://www.tullkust.se>

EXPEDITIONSTIDER

sep-apr	månd-torsd	08.00 - 16.30
	fred	08.00 - 16.00
maj-aug	månd-torsd	08.00 - 16.00
	fred	08.00 - 15.30

POSTGIRO 2364-8 FÖRBUNDETS PRESIDIUM

ORDFÖRANDE
Björn Hartvigsson
Tel 08- 405 05 36
0709 - 40 29 94 (mobil)
E-POST
bjorn.hartvigsson@tullkust.se

1:E VICE ORDF
Peter Martinson
Tel: 042 19 86 99
E-POST
peter.martinson@tullverket.se

2:E VICE ORDF
Jan-Olof Jönsson
Tel: 070 - 509 18 25
E-POST
xenmedia@telia.com

LEDAMOT KUSTBEVAKNINGEN
Klas Johansson
E-POST
klas.johansson@kustbevakningen.se

LEDAMOT TULLVERKET
Lena Larsson
Tel: 08 - 405 05 35
Mob: 070 - 650 95 29

E-POST
lena.larsson@tullkust.se

FÖRHANDLINGS- OCH AVTALSFRÅGOR
Mats-Owe Johansson 08-405 05 38
E-POST
mats-owe.johansson@tullkust.se

EKONOMI OCH ADMINISTRATION
Johan Lindgren 08-405 05 37
E-POST
johan.lindgren@tullkust.se

Sara Einarsson 08-405 05 40
E-POST
info@tullkust.se

Lediga veckor på semesterhemmen

Det finns fortfarande lediga veckor på semesterhemmen.

Enklast är att besöka semesterhemsstiftelsens hemsida (se nedan) som du når via TULL-KUSTs hemsida, www.tullkust.se. Där kan du se vilka semesterhemmen är samt priser och kontaktuppgifter till anläggningarna.

[START](#) [OM OSS](#) [PRISLISTA 2011](#) [VÅRA SEMESTERHEM](#) [EUROPEISKA SEMESTERHEM](#) [KONTAKT](#)

Som anställd i Tullverket eller Kustbevakningen kan du och din familj utnyttja en rad semesterhem över hela Europa. I Sverige har vi anläggningar i Barösund, Bönan, Lervik och Tylösand.

Tulltjänstemännens semesterhemstiftelse
presenterar

Semesterhemmet Tylösand

[SE VÅRA PRESENTATIONSFILMER >](#)

FÖRESTÅNDARE FÖR VÅRA SEMESTERHEM

BARÖSUND

Håkan
Andersson

Telefon: 0121-300 45
Mobil: 073-671 80 19

BÖNAN

Sven
Söllerström

Telefon: 026-16 78 90
Mobil: 070-573 47 50
E-post: svenne@gavlebet.se

LERVIK

Jan-Ingnar
Karlsson

Telefon erliet: 031-63 38 82
Telefon bostad: 031-51 78 00
Mobil: 0702-69 58 02
E-post: jiken@one.se

TYLÖSAND

Ulf
Ångema

Telefon bostad: 035-12 21 68
Mobil: 0703-90 00 14
E-post: ulf.angema@tullverket.se